
Na jedné lodi

M. H. Clark

Velkolepá výletní loď *Queen Charlotte* se chystala zvednout kotvy a vyplout z přístaviště na řece Hudson. Slibovala, že bude ztělesněním přepychu, a byla srovnávána jak s *Queen Mary*, tak dokonce i s *Titanikem*, který se stal vrcholem luxusu o sto let dřív.

Na palubu se trousili pasažéři jeden po druhém. Prošli kontrolou a byli uvedeni do Velkého salonku, kde jim číšníci v bílých rukavicích nabízeli šampaňské. Když se nalodil poslední cestující, kapitán Fairfax pronesl uvítací řeč.

„Slibujeme vám tu nejfajnější cestu, jakou kdy zažili, nebo *zažijete*,“ prohlásil a britský přízvuk dodal jeho slovům ještě větší lesk. „Přesvědčíte se, že vaše apartmá jsou zařízena v souladu s tradicí velkých zaoceánských lodí z dávno uplynulých časů. *Queen Charlotte* byla postavena tak, aby poskytla pohodlí přesně jednomu stu hostů, o jejichž blaho se bude starat osmdesát pět členů posádky. Zábava bude hodna Broadwaye, Carnegie Hall a Metropolitní opery. Na výběr budete mít široké spektrum zajímavých přednášek. Mezi našimi lektory jsou uznávaní autoři, bývalí diplomaté a experti na Shakespeara a gemologii. O prvotřídní tabuli se postarají špičkoví šéfkuchaři z celého světa a prvotřídní dodavatelé. Víme, že na lodi bývá žízeň, a tak abychom zmírnili vaše strádání, připravili jsme pro vás několik ochutnávek celosvětově uznávaných vín. Abychom zachovali ducha této plavby, čeká vás přednáška z knihy Emily Postové, legendární odbornice na etiketu, která vám přiblíží roztomilé společenské manýry minulosti. Vyjmenoval jsem pouze několik z mnoha aktivit, z kterých můžete vybírat.

Na závěr zmíním skutečnost, že nabídka jídel je sestavená z receptů nejvyhledávanějších světových šéfkuchařů. Proto znovu vítejte na lodi, jež se pro příštích šest dnů stane vaším novým domovem.

Ještě bych vám rád představil Gregoryho Morrisona, majitele *Queen Charlotte*. Právě díky jeho vizi byla loď dotažena do nejmenšího detailu, a proto si můžete užít tu nejprepychovější plavbu, jakou kdy zažijete.“

Nato předstoupil Gregory Morrison, podsaditý chlapík s brunátným obličejem a stříbrnými vlasy.

„Chtěl bych vás všechny přivítat na palubě. Dnes se stáváte svědky splnění chlapeckého snu, který se zrodil před více než padesáti roky. Stál jsem vedle svého otce, kapitána remorkéru, když pomáhal těm nejúchvatnějším výletním lodím vyplout z newyorského přístavu. Abych řekl pravdu, zatímco táta se díval dopředu, kam jedeme, já se ohlížel a sledoval jsem, jak přídě okázalých lodí elegantně krájejí šedivé vody řeky Hudson. Už tehdy jsem věděl, že chci postavit loď mnohem honosnější, než byla plavidla, která jsem obdivoval před všemi těmi lety. *Queen Charlotte* je v celé své nádheře realizací snu, který jsem se odvážil snít. Ať už s námi poplujete pět dní do Southamptonu, anebo podniknete devadesátidenní cestu kolem světa, doufám, že dnes stojíte na počátku zážitku, na který nikdy nezapomenete.“ Zamával sklenkou ve vzduchu a zavelel: „Zvednout kotvy!“

Zazněl potlesk. Pak se lidé otočili ke svým nejbližším spolucestujícím a začali si s nimi povídat. Alvira a Willy Meehanovi oslavovali pětáctýřicetileté výročí sňatku a užívali si obrovské štěstí, které je potkalo. Než vyhráli v loterii, ona uklízela domy a on opravoval ucpané toalety a prasklá potrubí.

Čtyřiatřicetiletý Ted Cavanaugh přijal sklenku šampaňského a rozhlédl se kolem. Některé lidi na palubě poznával, třeba generální ředitele společností General Electric a Goldman Sachs, a také několik hollywoodských párů z řad celebrit.

Hlas vedle něho se otázel: „Nejste náhodou příbuzný velvyslance Marka Cavanaugha? Jste mu náramně podobný.“

„Ano,“ usmál se Ted. „Je to můj otec.“

„Věděl jsem, že se nemýlím. Dovolte, abych se představil. Jsem Charles Chillingsworth.“

Ted poznal jméno penzionovaného velvyslance ve Francii.

„Jako mladí jsme spolu s vaším otcem začínali v diplomatických službách,“ pokračoval Chillingsworth. „Všechna děvčata na ambasádě byla do vašeho tatínka zamilovaná. Říkal jsem mu, že nikdo si nezaslouží být tak pohledný. Pokud si dobře vzpomínám, působil jako velvyslanec v Egyptě za vlády dvou různých prezidentů a potom nastoupil v Court of St. James.“

„Ano, přesně tak,“ potvrdil Ted. „Egypt otce fascinoval a já sdílím jeho vášně. Strávil jsem v té zemi řadu let a prakticky jsem tam vyrostl. Potom jsme se přestěhovali do Londýna.“

„Kráčíte v jeho šlépějích?“

„Ne, jsem právník. Ale velká část mé praxe se týká výkupu starožitností a artefaktů odcizených v zemích jejich původu.“ Neprozradil, že z toho důvodu je teď tady. Chtěl se setkat s lady Emily Haywoodovou a přesvědčit ji, aby vrátila slavný Kleopatřin náhrdelník právoplatným majitelům, tedy lidu Egypta.

Rozhovor zaslechl profesor Henry Longworth a naklonil se blíže, aby lépe slyšel. Oči mu jiskřily neskrývaným zájmem. Pozvali ho na palubu jako lektora. Renomovaný expert na Shakespeara vzbudil pozornost poutavými přednáškami s ukázkami mistrova díla a nikdy posluchače nezklamal. Šedesátiletý muž střední výšky s řídnoucími vlasy byl častým hostem na výletních lodích i na vysokých školách.

Devon Michaelson se držel kousek dál od ostatních. Neměl potřebu ani nejmenší chuť s někým nezávazně žvanit, jak tomu neodvratně bývá, když se poprvé sejdou cizí lidé. Stejně jako profesor Longworth právě překročil šedesátku. Nevynikal výškou ani výraznými rysy.

O samotě zůstala i osmadvacetiletá Celia Kilbrideová. Vysoká černovláska se safírově modrými očima si nevěšela obdivných pohledů, které spolucestující vrhali jejím směrem. Buď je nevnímala, anebo je schválně ignorovala.

První zastávkou na cestě kolem světa bude anglický Southampton. Tam se vylodí. Stejně jako profesor Longworth i ona byla pozvanou lektorkou. Jako gemoložka se zabývala historií slavných šperků v průběhu lidských dějin.

Nejnatěšenější pasažérkou v místnosti byla šestapadesátiletá rozvedená Anna DeMilleová z Kansasu, která vyhrála tuhle cestu v církevní tombole. Uhlově černé obarvené vlasy a s nimi ladící obočí se vůbec nehodily k vyžblému obličejí a postavě.

Modlila se, aby tady potkala *toho pravého*. Proč ne? říkala si. Vyhrála jsem v tombole. Třeba se na mě tento rok konečně usměje štěstí.

Šestaosmdesátiletá lady Emily Haywoodová, známá svým bohatstvím a dobročinností, byla obklopená hosty, které pozvala: Brendou Martinovou, svojí asistentkou a společnící, jež pro ni pracovala posledních dvacet let, Rogerem Pearsonem, svým investičním poradcem a zároveň správcem jejího majetku, a jeho ženou Yvonne.

V rozhovoru, jež poskytla před cestou, se lady Emily zmínila o tom, že má v úmyslu vzít si na palubu legendární Kleopatřin náhrdelník a poprvé ho předvést veřejnosti.

Když se pasažéři rozcházelí a vzájemně si přáli „bon voyage“, nemohli tušit, že přinejmenším jeden z nich nedorazí do Southamptonu živý.

Místo aby odešla do své kajuty, postavila se Celia Kilbrideová k zábradlí výletní lodi a sledovala, jak proplová kolem sochy Svobody. Stráví na palubě necelý týden, ale bude to dost dlouho, aby se dostala z hledáčku médií poté, co jejího snoubence Stevena zatkli čtyřicet hodin před svatebním obřadem? Vážně se to stalo před pouhými čtyřmi týdny?

Zrovna večeřeli v soukromém salonku slavné Jednadvacítky a přijeli si na zdraví, když dovnitř vešli agenti FBI. Pozvaný fotograf je pohotově zvěčnil spolu s detailem jejího pětikrátového zasnubního prstenu.

Pohledný, mazaný a okouzlující Steven Thorne podvedl její přátele, kteří investovali do zvláštního investičního fondu, jež založil a který sloužil pouze k financování jeho nákladného životního stylu. Díkybohu, že ho zatkli dřív, než jsme se vzali, pomyslela si Celia, když loď vplula do vln Atlantiku. Přinejmenším toho jsem byla ušetřena.

Život je o náhodách, pomyslela si chmurně. Před dvěma roky, krátce po otcově smrti, se v Londýně účastnila gemologického semináře. Dostala od zaměstnavatele letenku do byznys třídy a poprvé cestovala letadlem.

Při zpáteční cestě do New Yorku zrovna usrkávala víno ze skleničky na uvítanou, když dokonale oblečený muž zastrčil kufrík do přihrádky nad její hlavou a vklouzl na sedadlo vedle ní. „Jsem Steven Thorne,“ představil se s vlídným úsměvem a podal jí ruku. Dodal, že se vrací z finanční konference. Po přistání přijala jeho pozvání na večeři.

Celia zavrtěla hlavou. Jak mohla ona, gemoložka, která najde na drahém kameni sebemenší kaz, tak špatně odhadnout lidskou bytost? Zhluboka se nadechla a do nosu jí vnikla omamná vůně oceánu. Už nebudu na Stevena myslet, slíbila si. Ale bylo těžké zapomenout na přátele, kteří jeho prostřednictvím investovali peníze, o něž si nemohli dovolit přijít, jenom proto, že

jim Stevena představila. Vyslychala ji FBI. Zajímalo by ji, jestli ji považují za spolupachatelku, přestože sama do projektu vložila svoje peníze.

Doufala, že tu nepotká nikoho známého, ale věděla, že se plavby zúčastní lady Emily, jejíž přítomnost byla široce propírána všemi médii. Šperky ze své rozsáhlé sbírky pravidelně nosila do klenotnictví Carruthers na Páté avenue k vyčištění nebo opravě a trvala na tom, aby Celia každý z nich prohlédla, jestli není poškrábaný nebo odštipnutý. Spolu s ní je tady její asistentka Brenda Martinová. A také tu zahlédla Willyho Meehana, muže, který k nim přišel koupit dárek k pětáctýřicátému výročí sňatku pro svoji ženu Alviru. Svěřil se jí, že vyhrál v loterii čtyřicet milionů dolarů. Okamžitě si ho oblíbila.

Ale přestože je na palubě hodně lidí, bude pro ni snadné strávit spoustu času v soukromí, protože naplánované má pouze dvě přednášky a jednu debatu. Na palubách lodí společnosti Castle Line se vyskytovala celkem často. Od referenta odpovědného za zábavu se pokaždé dozvěděla, že ji cestující zvolili nejzábavnější lektorkou. Zrovna minulý týden jí zavolal, jestli by nezaskočila za přednášejícího, který náhle onemocněl.

Nabídka přišla jako dar z nebes. Alespoň se dostane pryč od přátel, kteří ji litují, i od těch ostatních, kteří jí opovrhují, protože kvůli ní přišli o peníze. Jsem tak ráda, že jsem tady, pomyslela si cestou do své kajuty.

Apartmá, které obývala, bylo stejně jako každý centimetr *Queen Charlotte* přepychově zařízené a vyladěné do posledního detailu. Sestávalo z obývacího pokoje, ložnice a koupelny. V lodích staršího typu byly kajuty poloviční. Dokonce měla k dispozici balkon, kde mohla odpočívat a nechávat se ovívat mořskou brízou, aniž by musela čelit společnosti ostatních.

Byla v pokušení se na něm hned uvelebit v pohodlném lehátku, ale místo toho se rozhodla, že si napřed vybalí. První přednášku bude mít zítra odpoledne, a tak si chtěla projít poznámky. Tématem byla historie vzácných šperků a začínala u starověkých civilizací.

Zazvonil jí mobil. Přijala hovor a z druhého konce linky se ozval známý hlas. Byl to Steven. Propustili ho na kauci. „Celie, všechno ti vysvětlím,“ spustil. Ukončila hovor a odhodila telefon. Stačilo zaslechnout jeho hlas a přelila se přes ni vlna hanby. Na kameni mi neunikne sebemenší kaz, pomyslela si hořce.

Spolkla knedlík, který se jí udělal v krku, a netrpělivě setřela slzy z očí.